

استراماچونی جدید تراکتور

هومن جعفری
روزنامه‌نگار ورزشی

روزی که پاکو خمز به عنوان سرمربی تراکتور منصوب شد، خیلی‌ها تعجب کردند. این مربی تا چند وقت پیش در لالیگا مربیگری می‌کرد و مثل خیلی از مربیان خارجی دیگر دوره افت و نزولش شروع نشده بود که بخواهد به ایران

بیايد. خمز با تجربه کار در اسپانیا و مکزیک به ایران آمد و در گام نخست هم یک برد نوبرانه تقدیم تی‌تی‌ها کرد تا فعلاً دوران ماه عسلش را آغاز کند. خمز از نسل مربیان درجه دومی است که در فوتبال اسپانیا کار کرده. آدمی برای تیم‌های کم بودجه میان جدولی یا تیم‌های لیگ دومی به دنبال صعود. او هیچ وقت انتخابی برای کار کردن در

تیم‌های بزرگ اسپانیایی نبوده و بیشتر به عنوان یکی از گزینه‌های عدم صعود مطرح بوده. دست کم نام تیم‌هایی که مربی‌اش بوده این تصور را به ذهن ایجاد می‌کنند. منظور این نیست که خمز مربی بدی است یا کیفیت ندارد. خمز از نسل مربیانی است که در لیگ اسپانیا هنوز نتوانسته اسم و رسمی از خودش در بکند و به هدایت تیم‌های نیمه بالای

جدول برسد. با این همه سبک بازی تهاجمی او و ذهنیت رو به جلویی یکی از مؤلفه‌های شناخته شده اوست. تراکتور با خمز قرار نیست یک تیم دفاعی باشد. او قرار است چنان در فوتبال تهاجمی مسابقات جذابی را به نمایش بگذارد که هواداران تیم تیریزی دیگر اسم مربیان محبوب قبل را به یاد نیاورند. خمز تا همین دو سه سال پیش در لالیگا بوده

و این فرصت مناسبی است تا از تجارب و دانش به روز او بهره کافی برده شود. بین تمام مربیان خارجی انتخاب شده برای تراکتورسازی، به نظر می‌رسد خمز بیش از بقیه به فلسفه این تیم بخورد. من خوشبینم که او بعد از چند وقت، خاطرات استراماچونی برای استقلال را برای تی‌تی‌ها زنده کند. یک تیم تمام تهاجمی تماشاگر پسند.

نفر به نفر

ایمان گودرزی
روزنامه‌نگار ورزشی

پایان ایچ‌ها در فوتبال ایران؟

از هفته گذشته که حضور پاکو خمز در تراکتور قطعی شد، نام او بر سر زبان طرفداران فوتبال در ایران افتاد. خمز با رایو وایکانو نمایش‌های درخشانی ارائه کرده و قطعاً تجارب بزرگی از فوتبال اسپانیا را با خود به تیریز آورده تا تراکتور را به جایگاه مورد نظر مالکش برساند. نکته جالب این است که پاکو خمز اولین سرمربی اسپانیایی تاریخ لیگ برتر به حساب می‌آید. در یکی دو فصل اخیر شاهد حضور سرمربیان پرتغالی در لیگ برتر هستیم و این فصل ریکاردو ساپینتو و مورایس دو سرمربی سرشناس پرتغالی هستند که به لیگ ایران اضافه شدند و عملکرد بسیار خوبی داشته‌اند. دلیل اصلی این اتفاق نیز شاید قدرتمند بودن فوتبال اسپانیا و پرتغال و آکادمی‌های موفق پرورش مربیان در این دو کشور باشد. به نظر می‌رسد که تمایل مالکان باشگاه‌های تیم‌های ایرانی بیشتر به سبک فوتبال لاتین پرتغالی و اسپانیایی رفته است و مربی دیگر کشورها نتوانند به راحتی در لیگ ایران تیم پیدا کنند. طبیعی نیست هست که وقتی سایر تیم‌ها سبک زیبا و موفق مربیان پرتغالی را می‌بینند اگر بخواهند سرمربی خارجی برای تیم‌های خود بیاورند همین روند را طی کنند. حالا پاکو خمز از اسپانیا به لیگ ایران آمده تا سبک جدیدی که شبیه به سبک پرتغالی‌ها نیز هست در لیگ برتر ارائه دهد و در اولین گام نیز موفق عمل کرد. فوتبال ایران که همیشه به داشتن سرمربیان کروات عادت داشته و سرمربی موفق مثل برانکو ایوانکوویچ را در خود دیده است حالا تغییر فلسفه داده و دیگر شاهد کروات‌ها در ایران نباشیم و دیگر این سبک به درد فوتبال ایران نخورد. حالا باید منتظر ماند و دید این سبک می‌تواند جای خودش را در فوتبال ایران باز کند یا خیر.

از روسیه به اسپانیا

بهار در زمستان می‌آید؟

آیسان سعیدی
روزنامه‌نگار ورزشی

برای تیمی که عادت کرده در یک دهه اخیر مربی خارجی روی نیمکت خود داشته باشد و حتی در سخت‌ترین روزها نیز ترک عادت نکرده، فصل جدید با یک تصمیم جالب آغاز شد. تراکتور بعد از تست کردن مربی از ۴ گوشه دنیا و البته به نتیجه نرسیدن، برای این فصل تصمیم گرفت سراغ فوتبال همسایه شمالی برود و از روسیه مربی استخدام کند. گزینه آنها برای فوتبال ایران یک نام

آشنا بود؛ نامی که در رشد و نمو و تربیت یکی از مهم‌ترین ستاره‌های اخیر فوتبال ایران نقش کلیدی و مهمی ایفا کرده و در لیگ روسیه یک نام قابل احترام به شمار می‌رود. قربان بردیف روس گزینه‌ای بود که برای تراکتور سهل و ممتنع به شمار می‌آمد. کاریزما و اتوریته خاص و رویکرد جدی و منضبط می‌توانست به تراکتور آشفته و شلخته سر و سامانی دهد، بویژه اینکه تیریزی‌ها در تمام این سال‌ها بواسطه اشکالات ساختاری و دخالت‌های بی‌جا و غیر معمول بیشتر از آنکه درون زمین دچار مشکل باشند، در بیرون زمین از معضلات عدیده‌ای

رنج می‌بردند که چهره یک تیم آثارشی زده و ورشکسته را از آنها در فوتبال ایران به تصویر کشیده بود. بنابر این برای این تراکتور، نظم و انضباط بیشتر از انگاره‌های تاکتیکی و فنی اهمیت داشت و از همین رو بردیف به عنوان یک مربی جدی و سختگیر انتخابی ایده‌آل به شمار می‌رفت. تراکتور با بردیف همان مسیری را آغاز کرد که انتظار داشتیم. سرمربی روس تبار با همان جدیت و سختکوشی که از او سراغ داشتیم، شروع به ساختن تراکتور کرد و آرام آرام تیمش را ساخت. تراکتور فصل جاری کم‌ستاره‌ترین تراکتور سال‌های

اخیر بود و بردیف بیشتر کوشید تا شلختگی و تششت در تیمش را از بین برده و یک هارمونی و نظم در تراکتور ایجاد کند. مأموریتی که سرمربی روس در آن موفق بود و تراکتور را بدل به یک تیم واقعی و یک کلونی متحد کرد. آنچه در تمام این سال‌ها در تراکتور ندیده بودیم، نتایج سینوسی تراکتور آرام به سمت ثبات پیش رفت اما یک پیشنهاد ناگهانی از روسیه و سرسپردگی سرمربی روس به زادگاهش سبب شد تا او رفیق نیمه راه شده و تراکتور را تنها بگذارد. آنچه برای تیمی که آرام آرام قوام یافته بود، یک لطمه بزرگ به شمار می‌رفت.

شیفت از روسیه به اسپانیا

مدیران تراکتور بعد از جدایی ناگهانی بردیف لیگ را غافلگیر کردند. در حالی که پیش‌بینی می‌شد جانشین سرمربی سختگیر روس، یک مربی وطنی باشد آنها باز هم به بازار رفتند تا یک خارجی دیگر روی نیمکت خود بنشانند. گزینه آنها این بار کاملاً متفاوت از گزینه قبلی بود تا ثابت شود پیش از اینکه مطالعه و بررسی روی سبک و کیفیت مربی صورت گرفته باشد، نام او مورد توجه قرار گرفته.

پاکو خمز نامی آشنا از فوتبال اسپانیا گزینه مدیران تراکتور برای جانشینی بردیف بود. مردی که در فوتبال اسپانیا نامی درجه یک و سرشناس محسوب نمی‌شود اما حضور دیرپایش در تیم‌های سطح پایین لیگ‌های اسپانیا، او را بدل به گزینه‌ای مقبول برای تراکتور کرده. سبک و سلوک مربیگری خمز با بردیف تفاوت‌های بنیادین دارد. خاستگاه این دو مربی با هم کاملاً متفاوت است و این نشان می‌دهد که مدیران تراکتور برای انتخاب مربی بیشتر از آنکه به بحث فنی نگاه کرده باشند، نام و اسم و رسم برای آنها مهم بوده.

پاکو خمز ۵۲ ساله سابقه مربیگری در لالیگا و سکوندا دیویژن (لالیگای ۲) اسپانیا و آپرتورا و کلاسورای مکزیک را دارد. این مربی اسپانیایی از فصل ۲۰۰۶-۷ کارش را در آلکالا، اسپانیا شروع کرد و تا کنون هدایت ۸ تیم را بر عهده داشته است. خمز که سابقه بازی در تیم ملی و باشگاه‌های اسپانیایی همچون وایکانو، مورسیا، دیورتیو لاکرونیا و ساراگوسا را در کارنامه دارد، فصل ۲۰۰۶-۷ با تیم آلکالا وارد عرصه مربیگری شده و تا کنون هدایت تیم‌هایی نظیر کوردوبا، کارتاخنا، لاس پالماس، رایو وایکانو، گرانادا، کرویز آزل و ایبیزا را بر عهده داشته. او در این مدت در ۴۵۶ دیدار روی نیمکت تیم‌هایش نشسته که حاصل آن ۱۲۸ برد، ۱۳۲ مساوی و ۱۷۶ باخت بوده و هیچ جامی در این سال‌ها کسب نکرده است. او در فصل ۲۰۲۳-۲۴ بدون تیم بوده و حالا به عنوان سرمربی تراکتور انتخاب شده تا نخستین سرمربی اسپانیایی تاریخ لیگ برتر باشد.

خمز گام نخست با تراکتور را امیدوارکننده برداشت و پیاغشای مربی اسپانیایی در لیگ برتر با برد همراه شد اما او مسیر طول و درازی در لیگ ایران دارد. خمز از خاستگاهی متفاوت پا به فوتبال ایران گذاشته و آوازه‌اش به اندازه‌ای است که از او انتظار تفاوت داشته باشیم؛ تفاوت در بازی و کیفیت فوتبال و البته تفاوت در نتیجه. آیا خمز به این انتظارات می‌تواند پاسخ دهد؟

درباره مربیان اسپانیایی که به فوتبال ایران آمده‌اند

از لوپتگی تا خمز

امیررضا همایون
خبرنگار ورزشی

فوتبال ایران در تمام سال‌های بعد از انقلاب مأمون مربیان کروات بوده. اکثر سرمربیان و مربیانی که در

این سال‌ها به فوتبال ایران آمده‌اند، کروات بوده‌اند و از همین رو می‌توان گفت فوتبال ایران خانه دوم سرمربیان کروات است اما به نظر می‌رسد که فوتبال ایران در مسیر تازه خود به سراغ مربیانی از اروپای غربی رفته. اولین بار

که صحبتی از حضور مربیان اسپانیایی در فوتبال ایران به میان آمد، پس از جدایی کارلوس کی‌روش در سال ۲۰۱۹ بود که فدراسیون فوتبال به دنبال استخدام خولین لوپتگی سرمربی سابق لاروخا و رئال مادرید رفت، اگرچه مذاکرات فدراسیون فوتبال در آن زمان منجر به توافق با لوپتگی و در نهایت نشستن این مربی روی نیمکت تیم ملی ایران نشد، اما جرقه حضور سرمربیان اسپانیایی در فوتبال ایران از آن زمان زده شد.

در طول این سال‌ها اما پیش و کم شاهد حضور مربیان اروپای غربی و بویژه اسپانیایی در فوتبال ایران بوده‌ایم. پس از رفتن برانکو ایوانکوویچ از پرسپولیس و آمدن کابریل کالدرون به جمع سرخپوشان این مربی آرژانتینی دو مربی اسپانیایی

به نام‌های خواکین و اینیگو والنسیا را با خودش به ایران آورد. دو دستگیری که با توجه به عملکرد مطلوب سرخپوشان در زمان هدایت کالدرون طرفداران این تیم خاطره خوبی از حضور اسپانیایی‌ها در تیم‌شان دارند.

یکی از علاقه‌مندی‌های جواد نکونام کاپیتان سابق تیم ملی ایران و یکی از سرمربیان جوان حاضر در لیگ برتر فوتبال که در حال حاضر هدایت فولاد را بر عهده دارد، استفاده از دستیاران اسپانیایی است، به گونه‌ای که باشگاه فولاد با درخواست جواد نکونام با دو دستیار و تمرین دهنده اهل کشور اسپانیا به نام‌های رائلول لویز و مانوئل گونزالز به توافق رسید و این دو مربی به طور رسمی برای کار در فولاد به ایران آمدند. البته پیش از جواد نکونام

مجید جلالی زمانی که به عنوان سرمربی نساجی انتخاب شد، دستگیری اسپانیایی را انتخاب کرد و از او در کادر فنی این تیم استفاده کرد. با این وجود پاکو خمز سرمربی اسپانیایی تراکتور سرشناس‌ترین فردی است که از این کشور برای کار در فوتبال ایران به کشورمان سفر و در قامت سرمربی در تراکتور حضور پیدا کرده. بی‌تردید کارنامه او در تراکتور نقش مهمی در آینده مربیان اسپانیایی در ایران خواهد داشت و خمز می‌تواند مسیر اسپانیایی‌ها به فوتبال ایران را باز کند.

